

การพัฒนาบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงาน
สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
Developing English Grammar Lessons Through Task-Based Activities for
Undergraduate Students

เพียงจันทร์ โมฟเพ็ท*

Piangchan Moffatt

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี 71190

Faculty of Education, Kanchanaburi Rajabhat University, Kanchanaburi 71190 Thailand

*Corresponding author E-mail: madammoffatt@kru.ac.th

(Received: July 8 2024; Revised: August 14 2024; Accepted: September 5 2024)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลัง 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี จำนวน 56 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง 2) บทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงาน จำนวน 8 บท 3) แบบทดสอบความสามารถด้านไวยากรณ์ จำนวน 40 ข้อ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1) คะแนนความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 28.10$, S.D. = 2.99) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงานในภาพรวม พบว่า ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.79) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงาน มีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.70)

คำสำคัญ : ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ; กิจกรรมภาระงาน

Abstract

The objectives of this research were to (1) compare students' grammatical abilities before and after implementing task-based activities and (2) assess students' opinions regarding these task-based grammar lessons. The sample was selected randomly from 56 first-year undergraduate students majoring in English Education at Kanchanaburi Rajabhat University. The research utilized the following instruments: (1) eight lesson plans, each 3 hours long; (2) eight grammar lessons incorporating task-based activities; (3) a pre-test and post-test with 40 items assessing grammatical abilities, and (4) questionnaires to assess students' opinions on the task-based lessons. Data were analyzed using mean (M), standard deviation (S.D.), and t-tests.

The findings indicated that:

- 1) Students' grammatical scores in the post-test were significantly higher than in the pre-test, with a statistical significance of 0.05.
- 2) Students rated their overall experience with the task-based activities highly, with the learning management process receiving a mean score of 4.33 (S.D. = 0.79), and the perceived advantages of the task-based activities scoring 4.38 (S.D. = 0.70)

Keywords : English Grammar; Task-Based Activities

บทนำ

ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เป็นทักษะขั้นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนภาษาเพื่อนำไปใช้ในการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ถูกต้อง เพราะไวยากรณ์คือกฎเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งรวมถึงเสียง คำศัพท์ กลุ่มคำ หน้าที่ของคำที่นำมาจัดเรียงตามลำดับให้เป็นประโยค (Harmer, 1987; Thornbury, 2001) การเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดีนั้นผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ด้านไวยากรณ์เพื่อเป็นการส่งสารที่ถูกต้องและสมบูรณ์ไปยังผู้รับ ถ้าผู้เรียนมีทักษะด้านไวยากรณ์ที่ดีจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษาที่ดีขึ้นด้วยเช่นกัน (แพรวไหม คำดวง, 2562) ทั้งนี้ Peirce, 1989 และ De Wet, 2002 ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การสื่อสารภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพและประสพผลสำเร็จนั้นต้องอาศัยความเข้าใจทางด้านไวยากรณ์เป็นหลัก เพราะไวยากรณ์คือกฎเกณฑ์ของภาษาซึ่งรวมถึงเสียงคำศัพท์กลุ่มคำประโยคหลักการใช้คำและการจัดวางคำเข้าด้วยกันทำให้เป็นรูปประโยคที่สามารถสื่อสารกันได้อย่างเข้าใจ ซึ่ง Thornbury (2001) ได้กล่าวถึงจุดเด่นในการสอนไวยากรณ์ไว้ 7 ประการดังนี้ 1) ไวยากรณ์เป็นเครื่องมือที่ใช้สร้างประโยคเพื่อการสื่อสาร 2) ไวยากรณ์ช่วยปรับความหมายของประโยคให้มีความลึกซึ้ง ลดความกำกวมทางภาษา 3) ไวยากรณ์ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4) ไวยากรณ์ช่วยเตรียมความพร้อมหรือเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาที่สูงขึ้น 5) ไวยากรณ์ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจระบบของคำ หมวดหมู่ของคำเพื่อนำมาเรียบเรียงเป็นประโยค 6) ไวยากรณ์มีกฎเกณฑ์ทางภาษาที่นำไปใช้ในการเรียนการสอนและสามารถทำการทดสอบได้อย่างเป็นขั้นตอน 7) ไวยากรณ์ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาและช่วยพัฒนาความสามารถด้านภาษาได้มากกว่าผู้ที่ไม่ได้เรียนไวยากรณ์อย่างเพียงพอ

การเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งในหลายด้าน เนื่องจากไวยากรณ์เป็นพื้นฐานของการสร้างประโยคที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การเข้าใจและใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้องช่วยให้การเขียนและการพูดมีความแม่นยำและทำให้ข้อความที่สื่อสารมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย ไวยากรณ์ยังช่วยในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนในระดับสูง โดยการทำความเข้าใจโครงสร้างทางภาษาอย่างละเอียดสามารถเพิ่มความสามารถในการวิเคราะห์และตีความเนื้อหาที่ซับซ้อนได้ นอกจากนี้ การเรียนรู้ไวยากรณ์ยังเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเตรียมตัวสอบวัดระดับภาษาอังกฤษ ซึ่งไวยากรณ์เป็นส่วนสำคัญในการประเมินทักษะภาษา โดยรวมแล้วการเรียนไวยากรณ์ไม่เพียงแต่ช่วยให้การสื่อสารมีความถูกต้องและชัดเจน แต่ยังช่วยในการพัฒนาทักษะภาษาในระดับที่สูงขึ้นและเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศอาจพบความยากหลายประการ หนึ่งในความท้าทายหลักคือความแตกต่างของ

โครงสร้างภาษา ซึ่งอาจไม่เหมือนโครงสร้างของภาษาแม่ อีกทั้งภาษาอังกฤษยังมีข้อยกเว้นทางไวยากรณ์ที่ไม่สอดคล้องกับกฎทั่วไป ทำให้ผู้เรียนต้องจำและปรับใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ความยากเหล่านี้ทำให้การฝึกฝนและการปรับใช้ไวยากรณ์ในสถานการณ์จริงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (Harmer, 2007; Swan, 2005)

จากการรายงานผลการเรียนในรายวิชาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 1 ย้อนหลัง 5 ปี (2560 - 2564) ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี พบว่า ผู้เรียนมีผลการเรียนต่ำกว่า 65 คะแนน จำนวน 127 คน จากผู้เรียนทั้งหมด 236 คน คิดเป็นร้อยละ 53.81 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและไวยากรณ์ภาษาไทยมีความแตกต่างกันอย่างมาก อีกทั้งผู้เรียนจะเรียนรู้การใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจากในห้องเรียนและการเรียนจะเป็นการท่องจำกฎการใช้ไวยากรณ์มากกว่าการวิเคราะห์ทางภาษาเพื่อความเข้าใจด้วยตนเอง ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและไม่ให้ความสนใจในการเรียนเท่าที่ควรซึ่งสอดคล้องกับ กาโสม หมดเด้น (2559) ที่กล่าวถึงประเด็นการวิเคราะห์ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ว่า นักเรียนขาดแรงจูงใจและมักคิดว่าไวยากรณ์เป็นเรื่องน่าเบื่อหน่าย อีกทั้ง พรวิภา หล่อสุเมธ (2560) ได้ศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ พบว่า มุมมองของผู้เรียนการเรียนไวยากรณ์เป็นเรื่องน่าเบื่อ แต่ในขณะเดียวกันไวยากรณ์มีประโยชน์ต่อการเรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคต ทั้งนี้ Morelli (2003) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดีนั้นผู้สอนมีความจำเป็นที่จะต้องรู้วิธีการสอนและต้องสอนไวยากรณ์ด้วยวิธีการสอนที่หลากหลายโดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นหลัก ควรสนับสนุนส่งเสริม และสร้างบรรยากาศในการเรียนให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นว่าไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ เนื่องจากนักศึกษาจะต้องนำความรู้เพื่อไปใช้สอนนักเรียน ดังนั้นนักศึกษาจะต้องมีความชำนาญและสามารถใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการนำกิจกรรมภาระงานมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากเป็นแนวคิดการสอนภาษาที่อยู่ในกลุ่มเดียวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Syllabus) ซึ่ง Larsen-Freeman (2000) ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนว่า เป็นการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง และผู้สอนจะสอนโครงสร้างไวยากรณ์ในชั้นการเรียนรู้ภาษาและมีการฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความถูกต้อง (Accuracy) ทางภาษา (Willis, 2000) ประโยชน์ของกิจกรรมภาระงานที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ สรุปได้ดังนี้ กิจกรรมภาระงานช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาส

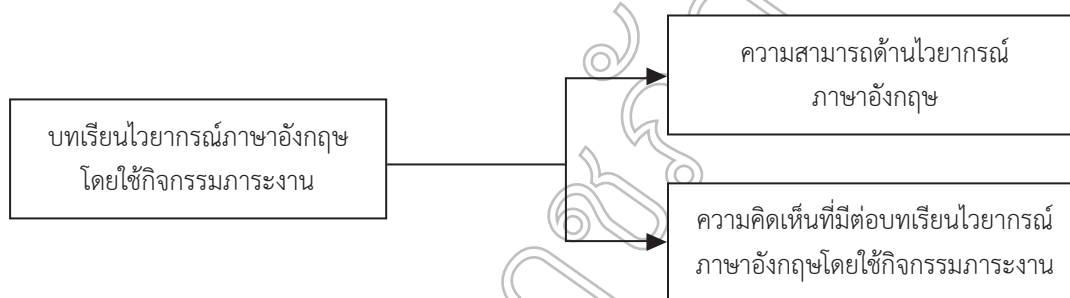
ฝึกฝนและใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาในบริบทต่าง ๆ นอกห้องเรียน เนื่องจากผู้เรียนจะต้องใช้ทักษะในการคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา และทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งจะนำไปสู่ความจำระยะยาวและการประยุกต์ใช้ภาษาอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ กิจกรรมภาระงานยังสนับสนุนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีบทบาทในการควบคุมกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง ผู้เรียนจะได้รับโอกาสในการปรับใช้ความรู้เดิมกับสถานการณ์ใหม่ ๆ และพัฒนาทักษะการสื่อสารผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กับเพื่อนร่วมชั้น อีกทั้งกิจกรรมภาระงานยังช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ เนื่องจากผู้เรียนจะเห็นความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่เรียนรู้กับการใช้งานจริงในชีวิตประจำวัน เมื่อจบกิจกรรม ผู้เรียนจะสามารถสร้างชิ้นงานหรือผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม ซึ่งจะช่วยให้พวกเขารู้สึกภาคภูมิใจและมองเห็นความก้าวหน้าในการเรียนรู้ภาษาของตนเอง (Ellis, 2003;

Nunan, 2004; Willis, 2007) ทั้งนี้มีงานวิจัยของ วชิรินทร์ สุนไทย (2559) สุพรรณิ อาศัยราช และนันทวดี วงษ์เสถียร (2557) ที่แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมภาระงานสามารถช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลการเรียนไวยากรณ์ที่สูงขึ้น อีกทั้งผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมภาระงาน กล่าวโดยสรุป ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดการสอนไวยากรณ์ด้วยกิจกรรมภาระงาน มาพัฒนาและต่อยอดในการวิจัยครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้บทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงาน
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงาน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยทดลองเบื้องต้น (Pre-experimental Design) โดยมีกลุ่มตัวอย่างเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้ (One Group Pretest-posttest Design)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 200 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 56 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้ของบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงาน
- 2) บทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงาน
- 3) แบบทดสอบความสามารถด้านไวยากรณ์
- 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงาน

การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้ของบทเรียนไวยากรณ์ ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินด้านเนื้อหา ด้านแนวคิดทฤษฎี และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน โดยแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบ Rating Scale มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.33-4.67 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.47-0.50
- 2) บทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงาน ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินด้านเนื้อหา ด้านแนวคิดทฤษฎี และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน โดยแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบ Rating Scale มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.33-4.67 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.47-0.50

3) แบบทดสอบความสามารถด้านไวยากรณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC: Index of item-objective congruence) มีค่าคะแนนเท่ากับ 1 และวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ โดยคัดเลือกคัดเลือกร้อยละที่ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) พบว่า ข้อสอบมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.37 - 0.63 และมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.55 - 0.95

4) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงานให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินด้านเนื้อหา ความเหมาะสมของแบบสอบถาม จำนวน 3 ท่าน โดยแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบ Rating Scale มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.67- 5.00 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.00 - 0.47

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์และขั้นตอนการทำวิจัยให้กับผู้เข้าร่วมการวิจัยโดยละเอียด และขอความยินยอมในการเข้าร่วมการวิจัยตามจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

3.2 ให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดความสามารถด้านไวยากรณ์ ลักษณะข้อสอบเป็นปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง

3.3 ให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยเรียนด้วยบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงาน จำนวน 8 บท บทละ 3 ชั่วโมง รวมเป็นเวลา 24 ชั่วโมง

3.4 ให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถด้านไวยากรณ์ ลักษณะข้อสอบเป็นปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกัน

3.5 ให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงาน

จำนวน 2 ด้าน คือ 1) ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีคำถาม 7 ข้อ 2) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมภาระงาน มีคำถาม 4 ข้อ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย มีดังต่อไปนี้

4.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสร้างบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงานและแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

4.2 ผลของการตรวจสอบความเหมาะสมและผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติทดสอบที (t-test)

4.4 ผลการแสดงความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงาน โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ผลการดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงานสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี มีดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้บทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงานสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี รายละเอียดดังนี้

1.1 การเปรียบเทียบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้บทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงานสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการทดสอบที (t-test) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้บทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงานสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

การทดสอบ	จำนวนคน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	t	p
ก่อนเรียน	56	40	17.89	3.90	44.73	27.67*	0.00
หลังเรียน	56	40	28.10	2.96	70.26		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 คะแนนความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหลังการใช้บทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงาน สูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

โดยใช้กิจกรรมภาระงาน ($\bar{X}$ = 28.10, S.D. = 2.96) คิดเป็นร้อยละ 70.26 ซึ่งผลต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังอยู่ที่ 10.21 คิดเป็นร้อยละ 25.53 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้บทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมภาระงานสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ซึ่งเปรียบเทียบตามหัวข้อไวยากรณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยให้สถิติ การทดสอบที (t-test) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้บทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงานตามหัวข้อไวยากรณ์

ประเมินความสามารถตามหัวข้อไวยากรณ์		คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	เพิ่มขึ้น ร้อยละ	t	p
1. Parts of speech	ก่อนเรียน	5	2.82	0.78	56.42	23.20	9.56	0.00
	หลังเรียน	5	3.98	0.67	79.64			
2. Articles	ก่อนเรียน	5	2.44	0.63	48.92	25.40	10.82	0.00
	หลังเรียน	5	3.71	0.67	74.28			
3. Modal verbs	ก่อนเรียน	5	1.87	0.54	37.50	29.20	14.85	0.00
	หลังเรียน	5	3.33	0.58	66.78			
4. Sentence forms	ก่อนเรียน	5	2.39	0.62	47.85	21.00	9.43	0.00
	หลังเรียน	5	3.44	0.60	68.92			
5. Word order of adjectives	ก่อนเรียน	5	2.42	0.59	48.57	22.20	12.13	0.00
	หลังเรียน	5	3.53	0.63	70.71			
6. Subject-verb agreement	ก่อนเรียน	5	2.05	0.67	41.07	25.40	13.01	0.00
	หลังเรียน	5	3.32	0.54	66.42			
7. Question words	ก่อนเรียน	5	2.55	0.87	51.07	24.20	10.29	0.00
	หลังเรียน	5	3.76	0.68	75.35			
8. Conditional clauses	ก่อนเรียน	5	1.32	0.99	26.42	33.60	13.59	0.00
	หลังเรียน	5	3.00	0.57	60.00			
ภาพรวม	ก่อนเรียน	40	17.89	3.94	44.72	25.52	27.67	0.00
	หลังเรียน	40	28.10	2.99	70.25			

จากตารางที่ 2 พบว่า โดยภาพรวมผลคะแนนความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้บทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงานตามหัวข้อไวยากรณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี จำนวน 56 คน ที่เรียนด้วยบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงานสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลังเรียน ($\bar{X} = 28.10$, S.D. = 2.99) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 17.89$, S.D. = 3.94) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายหัวข้อพบว่า Conditional clauses หลังเรียน ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.57) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 1.32$, S.D. = 0.99) มีคะแนนเพิ่มขึ้นสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 33.60 รองลงมา Modal verbs หลังเรียน ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = 0.58)

สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 1.87$, S.D. = 0.54) มีคะแนนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 29.20 Articles หลังเรียน ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.67) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 2.44$, S.D. = 0.63) มีคะแนนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 25.40 และ Subject-Verb agreement หลังเรียน ($\bar{X} = 3.32$, S.D. = 0.54) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 2.05$, S.D. = 0.67) มีคะแนนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 25.40 โดยสรุปคะแนนความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงาน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกรายหัวข้อไวยากรณ์

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงานสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงานสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้			
1) นักศึกษาทราบและเข้าใจจุดมุ่งหมายในการทำภาระงานแต่ละครั้ง	4.27	0.77	มาก
2) นักศึกษาได้ทำกิจกรรมภาระงานที่หลากหลาย	4.34	0.74	มาก
3) นักศึกษาได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาระงานกับเพื่อนร่วมชั้น	4.25	0.83	มาก
4) นักศึกษามีโอกาสค้นคว้าศึกษาหาข้อมูลเพื่อเพื่อปฏิบัติกิจกรรมภาระงานในแต่ละหัวข้ออย่างอิสระ	4.54	0.63	มากที่สุด
5) นักศึกษาได้รับภาระงานที่มีความเหมาะสมและมีความท้าทายต่อความสามารถของตน	4.29	0.80	มาก
6) นักศึกษาสามารถยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนร่วมชั้นและมีความสุขเมื่อปฏิบัติภาระงานร่วมกัน	4.36	0.79	มาก
7) นักศึกษาสามารถปรึกษาผู้สอนเมื่อมีข้อสงสัย	4.27	0.92	มาก
รวม	4.33	0.79	มาก
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยกิจกรรมภาระงาน			
8) นักศึกษาเข้าใจไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.39	0.62	มาก
9) นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้ในการเรียนในระดับที่สูงขึ้นได้	4.43	0.68	มาก
10) นักศึกษามีความมั่นใจในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.34	0.76	มาก
11) นักศึกษาสามารถสรุปองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองและจดจำได้มากขึ้น	4.34	0.71	มาก
รวม	4.38	0.70	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า โดยภาพรวมผลการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงานสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ในภาพรวม มีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.79) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษามีโอกาสค้นคว้าศึกษาหาข้อมูลเพื่อเพื่อปฏิบัติกิจกรรมภาระงานในแต่ละหัวข้ออย่างอิสระ มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.63) รองลงมาคือ นักศึกษาสามารถยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนร่วมชั้นและมีความสุขเมื่อปฏิบัติภาระงานร่วมกัน มีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.79) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงาน ในภาพรวม มีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้ในการเรียนในระดับที่สูงขึ้นได้ มีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.68) รองลงมาคือ นักศึกษาเข้าใจไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมากขึ้น มีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.62) กล่าวโดยสรุปความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงานสำหรับ

นักศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงาน มีความคิดเห็นในระดับดีมาก อีกทั้งบทเรียนไวยากรณ์โดยใช้กิจกรรมภาระงานสามารถส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้บทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงาน พบว่า โดยภาพรวมผลคะแนนความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงาน พบว่า โดยภาพรวมผลการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงานสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงาน ในภาพรวม

มีความคิดเห็นในระดับมาก กล่าวโดยสรุปความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงานสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สามารถส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงานสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. คะแนนความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกรายหัวข้อไวยากรณ์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

1.1 กระบวนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ ผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนได้การทำกิจกรรมร่วมกันมากกว่าผู้สอนเป็นผู้บรรยายโครงสร้างทางภาษาเพียงฝ่ายเดียว ซึ่งเป็นไปตามข้อเสนอแนะและขั้นตอนการสอนของ Harmer (1987); ปัญจพร ธนาวิชานันท์ และวิลาสินี พลอยล้อมแสง (2561) ที่ผู้วิจัยสรุปได้และนำมาปรับใช้กับงานวิจัย คือ ขั้นตอนการสอนไวยากรณ์สามารถแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนสำคัญ ๆ ดังนี้ 1) ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นการเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่โดยผู้สอนจะมีการยกตัวอย่างประกอบสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบริบทมากขึ้น 2) ขั้นอธิบาย (Explanation) ผู้สอนมีการอธิบาย ความหมาย รูปแบบ โครงสร้างและหน้าที่ทางภาษา ทั้งนี้ผู้สอนยังสามารถใช้ภาษาแม่ในการอธิบายได้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจง่ายขึ้น 3) ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการใช้โครงสร้างทางภาษาอย่างมีเป้าหมายและมีอิสระ ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนสามารถค้นพบองค์ความรู้ใหม่ ๆ ได้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นในขณะทำการฝึกปฏิบัติ 4) ขั้นทดสอบ (Test) เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ทางด้านภาษาว่าผู้เรียนมีพัฒนาการมากน้อยเพียงใด และผู้สอนสามารถนำมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Muhammad Yunus et al. (2020) ที่ผลการวิจัยพบว่า การสอนไวยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพควรสอนในเชิงบริบท สอนแบบใช้สถานการณ์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่สามารถพบเจอได้ในสถานการณ์จริง

1.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบภาระงานเป็นวิธีการสอนที่ไม่น่าเบื่อ มีความน่าสนใจ และได้มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nicolas Jean Marc Pietri (2015); Rai Zahoor Ahmed and Siti Jamilah Bt Bidin (2016); Pornvipa Lhorsumeth (2560) ที่เห็นพ้องไปในทิศทางเดียวกัน คือ การสอนด้วยการให้ผู้เรียนได้ทำภาระงานช่วยลดความตึงเครียดในขณะที่เรียน หัวข้อที่เรียนและภาระงานมีความน่าสนใจช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ อีกทั้งเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ ซึ่งเป็นไปตามขั้นตอนการสอนตามข้อเสนอแนะของ Estaire and

Zanon (1994); Willis (2000); Nunan (2004) ที่ผู้วิจัยนำมาสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนดังนี้ 1) ขั้นก่อนทำภาระงาน (Pre-Task) ขั้นตอนนี้ผู้สอนจะต้องเตรียมเนื้อหา เช่น คำศัพท์หรือประโยคที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติภาระงาน ผู้เรียนสามารถจดบันทึกย่อขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน เป้าหมายของขั้นตอนนี้เป็นการกระตุ้นความรู้เดิมเพื่อเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ 2) ขั้นปฏิบัติการภาระงาน (Task Cycle) ขั้นตอนนี้ผู้สอนจะต้องออกแบบกิจกรรมที่มีความหลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ กิจกรรมภาระงานสามารถเป็นกิจกรรมคู่หรือกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมกันฝึกปฏิบัติและวางแผนปฏิบัติงานร่วมกัน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้รับระหว่างการปฏิบัติภาระงานนำเสนอต่อชั้นเรียน 3) ขั้นหลังปฏิบัติการภาระงาน (Post-Task) ขั้นตอนนี้ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษาร่วมกัน และผู้สอนให้คำอธิบายเพิ่มเติม หลังจากนั้นผู้เรียนฝึกใช้ภาษาด้วยตนเองอย่างอิสระเพื่อความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาด้วยความมั่นใจ ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามแนวคิดทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivist Learning Theory) ทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม (Schema Theory) และทฤษฎีสมมติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ภาษา (Language Acquisition Hypothesis) ล้วนมุ่งเน้นถึงบทบาทสำคัญของประสบการณ์เดิมและการปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้ ผู้เรียนจะสร้างความรู้และความเข้าใจใหม่โดยเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่กับข้อมูลใหม่ผ่านการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ทั้งในด้านสติปัญญาและสังคม โดยที่ครูมีบทบาทในการสนับสนุนและอำนวยความสะดวก ส่วนทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิมระบุว่าผู้เรียนจะใช้ประสบการณ์ที่สะสมไว้ในอดีตความและเข้าใจข้อมูลใหม่ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งส่งเสริมให้เกิดการสร้างความรู้ใหม่ ขณะที่ทฤษฎีสมมติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ภาษาของ Krashen ชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้ภาษาที่สองนั้นพัฒนาขึ้นจากการป้อนข้อมูลที่เข้าใจได้และเกี่ยวข้องกับความรู้เดิม พร้อมกับการมีทัศนคติที่ดีและสภาพจิตใจที่พร้อมรับการเรียนรู้ นำไปสู่การเรียนรู้ภาษาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น (Blum and Naylor 1996; Krashen 2003; ทิศนา ขมมณี 2560)

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงาน พบว่า โดยภาพรวมด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงาน มีความคิดเห็นในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจาก

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมภาระงานที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหา หลักการทฤษฎี วิธีการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการเรียนไวยากรณ์ที่ดีขึ้น รวมทั้งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ

และมีการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำเพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนสามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่น อีกทั้งการที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการงานแบบซ้ำ ๆ ทำให้เกิดความคุ้นเคยในขั้นตอนการปฏิบัติการงานและมีความมั่นใจในการค้นคว้าข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการฝึกภาระงาน ทั้งนี้การที่ผู้เรียนได้ทำงานกลุ่มยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนร่วมชั้นและยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งกิจกรรมภาระงานช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดองค์ความรู้ที่มาจากការวิเคราะห์ภาษาพร้อมกับเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Siros Izadpanah (2010); Ran Hu (2013); Nicolas Jean Marc Pietri (2015); Rai Zahoor Ahmed and Siti Jamilah Bt Bidin (2016); สุพรรณิ อาศัยราช และนันทวดี วงษ์เสถียร (2557); เพียงจันทร์ โมฟเพ็ทท์ (2563) และชนกันท์ เกตุดี (2565) ที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมภาระงานเพราะผู้เรียนได้รับแรงกระตุ้นและมีความกระตือรือร้นในขณะที่มีการปฏิบัติการงานเนื่องจากภาระงานมีความท้าทายต่อผู้เรียน ผู้เรียนลดภาวะวิตกกังวลในขณะที่เรียน ผู้สอนทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือแต่จะไม่ตัดสินผู้เรียนว่าคำตอบนั้นถูกหรือผิด ผู้เรียนได้เรียนได้ทำความเข้าใจโครงสร้างทางภาษาที่มาจากការวิเคราะห์ทางภาษา ที่สามารถใช้ได้จริงตรงตามเป้าหมายที่วางไว้ และสอดคล้องกับสถานการณ์หรือบริบทจริง ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและจดจำบทเรียนได้เป็นเวลานานกว่าการฟังบรรยายจากผู้สอนเพียงอย่างเดียว

2.2 ลักษณะของกิจกรรมภาระงานมีความหลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรวิภา หล่อสุเมธ (2560) ที่แสดงให้เห็นถึงทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนไวยากรณ์ว่า ผู้เรียนจะรู้สึกสนุกสนานถ้าการเรียนมีกิจกรรมเพื่อลดความตึงเครียด St. Jumaida M (2018) ได้เสนอแนะเรื่องของการนำเกมมาใช้เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเกมไวยากรณ์มาใช้ในขั้นตอน Task Cycle Activity (Activity 1) ปฏิบัติภาระงาน กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมเกมเพื่อกระตุ้นและดึงดูดความสนใจของผู้เรียน การปฏิบัติการงานเป็นคู่และกลุ่ม ลักษณะของเกมจะแตกต่างกันไปในแต่ละบทเรียน ซึ่งขึ้นอยู่กับเนื้อหาบทเรียนนั้น ทั้งนี้กิจกรรมภาระงาน เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนสามารถแสดงออกทางด้านความคิด การทำงานร่วมกันเพื่อให้ภาระงานนั้นสำเร็จลุล่วง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุกวารี สะอิดี และนิสสาร จารุมณี (2563) และ Muhammad Yunus et al. (2020) ที่มีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนจะมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนมากกว่า ผู้สอนจะมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก ในขณะที่การสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางผู้เรียนจะยึดติดกับการบรรยายของผู้สอนทำให้ความกระตือรือร้นลดลงและบทเรียนไม่น่าสนใจ

กล่าวโดยสรุปผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงานสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี เนื่องจากกิจกรรมภาระงานลดความตึงเครียดขณะที่เรียน และกิจกรรมมีความหลากหลายทำให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน มีแรงจูงใจในการเรียนและเห็นประโยชน์ของการเรียนไวยากรณ์ที่เป็นพื้นฐานความรู้และสามารถนำความรู้ไปเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นได้

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 บางกิจกรรมของภาระงานสามารถมอบหมายให้ผู้เรียนทำการบ้านหรือนอกเวลาเรียน โดยเฉพาะงานเขียนที่ต้องใช้เวลาเพิ่มเติมในการเรียบเรียงประโยคให้ถูกต้องและสมบูรณ์

1.2 ผู้สอนควรจัดบันทึกข้อผิดพลาดทางภาษาการใช้คำศัพท์ ประโยค และการนำเสนอในชั้นเรียน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลย้อนกลับและอธิบายเพิ่มเติมภายหลัง โดยไม่แก้ไขทันทีเพื่อรักษาความมั่นใจของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาบทเรียนที่บูรณาการการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 เพื่อเป็นการต่อยอดและบูรณาการทักษะความสามารถด้านอื่น ๆ ให้กับผู้เรียน

2.2 ควรมีการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน และเพิ่มกิจกรรมที่มีความท้าทายเพื่อให้บทเรียนมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาระงานสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี เป็นงานวิจัยที่ได้รับสนับสนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ที่ได้ให้การสนับสนุนทุนวิจัย ประจำปีงบประมาณ 2565

เอกสารอ้างอิง

กาโสม หมดเด้น. (2559). ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- ชนกนันท์ เกตุดี. (2565). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.
- ทิตนา แชมมณี. (2560). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 21. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปัญญาพร ธนาวิชานันท์ และวิลาสินี พลอยล้อมแสง. (2561). การใช้วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปลและการประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต. 14(1): 191-203.
- พรวิภา หล่อสุเมธ. (2560). การศึกษาเชิงสำรวจเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชนไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษเชิงอาชีพเพื่อการสื่อสารนานาชาติ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. [online]. เข้าถึงได้จาก : https://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/frontend/Info/item/dc:139779.
- แพรวไหม คำดวง. (2562). การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม. การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เพียงจันทร์ โมฟเพ็ทท์. (2564). การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิชาการแบบเน้นภาระงาน บูรณาการกับกลวิธีอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณและกลวิธีตั้งคำถามผู้เขียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. 16(2): 17-30.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). วิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 9 นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ยาวารี สะอิตี และนิสกร จารุมณี. (2563). ผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความเห็นต่อการเรียนไวยากรณ์แบบที่มีครูเป็นศูนย์กลางและการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. 15(3): 319-327. [online]. เข้าถึงได้จาก : https://so04.tci-thaijo.org/index.php/yru_human/article/view/245471. 2565.
- สุพรรณิ อาศัยราช และนันทวดี วงษ์เสถียร. (2557). การพัฒนาบทเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานโดยใช้เอกสารจริงด้านสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา. [online]. เข้าถึงได้จาก : <http://research.rmutsb.ac.th/fullpaper/2557/2557239875628.pdf>. 2565.
- Ahmed, R. and Bidin, S. (2016). The Effect of Task Based Language Teaching on Writing Skills of EFL Learners in Malaysia. *Open Journal of Modern Linguistics*, 6(3): 207-218. [online]. Available : <https://www.scirp.org/journal/paperinformation?paperid=67180>. 2022.
- Blum, M. L., & Naylor, J. C. (1996). *Industrial Psychology*. New York: Hapers Row Publishers.
- De Wet, C. (2002). Factors influencing the choice of English as language of learning and teaching (LoLT)-A South African perspective. *South African Journal of Education*, 22(2): 119-124. [online]. Available : <https://www.ajol.info/index.php/saje/article/view/25118>. 2022.
- Education First (EF). EF English proficiency index. [online]. Available : https://www.ef.com/assetscdn/WIBIwq6RdJvcD_9bc8RMd/cefcom-epi-site/reports/2022/ef-epi-2022-english.pdf. 2022.
- Ellis, R. (2003). *Task-based Language Learning and Teaching*. Oxford University Press, Oxford, UK.
- Estaire, S. and Zanon, J. (1994). *Planning Classwork: A Task-Based Approach*. Oxford: Macmillan Heinemann.
- Harmer, J. (1987). *Teaching and Learning Grammar*. New York: Longman Inc.
- _____. (2007). *How to Teach English*. Harlow: Pearson Longman.
- Izadpanah, S. (2010). A Study on Task-Based Language Teaching: From theory to practice. *US-China Foreign Language*. 8(3): 47-56.
- Krashen, S. (2003). *Explorations in Language Acquisition and Use: The Taipei Lectures*. Portsmouth, NH: Heinemann.
- Larsen-Freeman, D. (2003). *Teaching Language: From Grammar to Grammaring*. Boston, MA: Heinle & Heinle Publishers.

- Morelli, J. A. (2003). **Ninth graders' attitudes toward different approaches to grammar instruction**. [Unpublished dissertation]. The graduate school of education, Fordham University, New York.
- Nunan, D. (2004). **Task-based language teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Peirce, B.N. (1989). Toward a pedagogy of possibility in the teaching of English internationally: People's English in South Africa. *TESOL Quarterly*. 23(3): 401-420.
- Pietri, Jean Marc N. (2015). The Effects of Task-Based Learning on Thai Students' Skills and Motivation. *ASEAN Journal of Management & Innovation*. 2(1): 72.
- Ran, H. (2013). Task-Based Language Teaching: Responses from Chinese Teachers of English. *The Electronic Journal for English as a Second Language*. 16(4): 1-21.
- St. Jumaida M. (2018). **Improving Students' Grammar Ability by Using Board Game at the Eight Grade of SMP Negeri 4 Malangke Barat**. Thesis. English Study Program Tarbiyah and Teachers Training, Faculty State Islamic Institute of Palopo.
- Swan, M. (2005). **Practical English Usage**. (3rd ed.). Oxford University Press.
- Thornbury, S. (2001). **How to teach grammar**. (3rd ed.). Malaysia: Pearson Limited.
- Willis, J. (2000). **A Framework for Task-Based Learning**. Longman Handbook: Oxford.
- Willis, D. & Willis, J. (2007). **Doing Task - Based Teaching**. New York: Oxford University Press.
- Yunus, M., Abdollah and Hudriati, A. (2020). Development of Basic English Grammar Teaching Materials Based on Situational Approach in English Language Education Study Program of Universitas Muslim Indonesia. *ELT Worldwide*. (7)2: 162-171.